

อิทธิพลของกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100

The influence of cash flow and financial liquidity on the firm value of listed companies in the Stock Exchange of Thailand Set100

ปวีณา กัณตา (Paweena Kanta) ¹ อรวรรณ เชื้อเมืองพาน (Orawon Chuamaungphan) ²
ปานฉัตร อาการ์ักษ์ (Panchat Akarak) ³

Received: November 15, 2025

Revised: November 30, 2025

Accepted: December 6, 2025

¹ Corresponding Author, E-mail: paweena.kanja@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
1) อิทธิพลของกระแสเงินสดต่อมูลค่ากิจการ
2) อิทธิพลของสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการ
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ข้อมูลจากรายงานทางการเงินของบริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 - 2566 รวมเป็นระยะเวลา 3 ปี จำนวน 58 บริษัท คิดเป็น 174 ตัวอย่าง โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ มีอิทธิพลเชิงลบต่อมูลค่ากิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน อัตราส่วนหมุนเวียนเร็ว และ

อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ: กระแสเงินสด; สภาพคล่องทางการเงิน; มูลค่ากิจการ

Abstract

This research aimed to study 1) the influence of cash flow on firm value and 2) the influence of financial liquidity on the firm value of listed companies in the Stock Exchange of Thailand SET100. This research is a quantitative research using data from the financial reports of companies from 2021-2023, a total of 3 years, with 58 companies, accounting for 174 samples, using descriptive statistics analysis, correlation coefficient analysis, and multiple regression analysis.

The results of the research found that cash flow from operating activities, and current ratio, have a positive influence on firm value, with a statistical significance level of .05. The debtor turnover ratio has a negative influence on firm value, with a statistical significance level of .05. Cash flow from investing activities, cash flow from financing activities, quick ratio, and inventory turnover ratio do not influence firm value, with a statistical significance level of .05.

¹ นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

M.Ac. Student, Chiang Rai Rajabhat University

^{2,3} อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Lecturer, Chiang Rai Rajabhat University

Keywords: Cash flow; Financial liquidity; Firm value

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นศูนย์กลางที่สำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลที่รายงานทางการเงิน ผลการดำเนินงานของกิจการที่ต้องเปิดเผยข้อมูลงบการเงินของกิจการ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในการตัดสินใจ การวางแผน การประเมินสภาพคล่องของกิจการ และเป็นตัวชี้วัดความสามารถในการสร้างมูลค่ากิจการจากการดำเนินงานของบริษัท ถึงแม้ว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางของการรวมกลุ่มของบริษัทต่าง ๆ ที่มีประเภทและผลประกอบการจากการดำเนินงานที่แตกต่างกันออกไปด้วยเหตุนี้ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงมีการจัดกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมออกเป็น 8 กลุ่มอุตสาหกรรม (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2567) อีกทั้งยังจำแนกกลุ่มบริษัทที่มีผลประกอบการที่มีมูลค่าราคาตลาดสูง (Market value) ในกลุ่ม 50 และ 100 อันดับแรก เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของตลาดการแข่งขันในตลาดทุน ให้นักลงทุนได้รับทราบถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการลงทุน เพื่อเป็นการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของการลงทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดี แม้ว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะมีการจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าราคาตลาดสูง แต่การลงทุนในตลาดทุนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ย่อมมีความเสี่ยง (Risk) ที่จะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่นเดียวกัน ซึ่งเหตุการณ์ความล้มเหลวจากการตัดสินใจที่ผิดพลาด อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินของนักลงทุน อาจส่งผลทำให้นักลงทุนหรือกิจการล้มละลายในที่สุด ดังนั้น การลดความเสี่ยงจากการลงทุนที่ดีที่สุด คือ การพยากรณ์ความเสถียรภาพหรือสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ จากผลการศึกษาวิจัยในอดีต พบว่า “กระแสเงินสด” เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่จะช่วยพยากรณ์ถึงผลประกอบการของกิจการที่ว่าหากกิจการมีกระแสเงินทุนหมุนเวียนมากเท่าไรย่อมทำให้กิจการมีความสามารถในการทำกำไรมากเท่านั้น เนื่องจาก

กิจการที่มีกระแสเงินสดมากย่อมมีศักยภาพในการลงทุนและขยายกิจการให้ใหญ่โต (สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น, 2559) หากพิจารณาถึงงบการเงินที่สะท้อนให้เห็นถึงข้อมูลกระแสเงินสดมากที่สุด คือ งบกระแสเงินสด (Cash flow statement) ซึ่งงบกระแสเงินสด จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงทิศทางของกระแสเงินสดที่ได้มาและใช้ไปในแต่ละกิจกรรม จาก 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่ 1) กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (Cash flows of operating activities) 2) กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน (Cash flows of investing activities) และ 3) กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน (cash flows of financing activities) งบกระแสเงินสดจะทำให้เห็นที่มาที่ไปของกระแสเงินสดว่ามาจากกิจกรรมดำเนินงาน การลงทุน การจัดหาเงิน ซึ่งการจัดทำงบกระแสเงินสดจะช่วยให้เจ้าของกิจการวางแผนการใช้จ่ายเงินได้ดี และทำให้ทราบสภาพคล่องในการดำเนินงาน เพื่อนำไปใช้วางแผนการใช้จ่ายของกิจการได้ (สภานิติบัญญัติ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2567) กิจการจะสามารถดำเนินงานและอยู่รอดได้ในยุคปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดสรรเงินทุนในสินทรัพย์ ทั้งสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนให้มีความสมดุลระหว่างสภาพคล่องและผลกำไร พร้อมทั้งไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงิน

โดยทั่วไปอัตราส่วนที่วัดสภาพคล่อง ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (กฤษฎา เสกตระกูล, 2556) หากกิจการต้องการให้ธุรกิจเดินหน้า สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงคือ “การรักษาสภาพคล่อง” หมายถึง การที่เจ้าของธุรกิจสามารถบริหารจัดการให้ธุรกิจมีกระแสเงินสดเพียงพอที่จะดำเนินธุรกิจได้ โดยไม่เกิดปัญหา มีเงินสดสำหรับจ่ายค่าแรงงานให้พนักงาน เงินต้นและดอกเบี้ยให้เจ้าหนี้ รวมถึงค่าวัตถุดิบ และต้นทุนอื่นที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ สิ่งทีผู้ประกอบการต้องตระหนักตลอดเวลา คือ ปัญหาสภาพคล่อง อาจเกิดขึ้นได้โดยไม่คาดคิดในทางการเงิน ทั้งนี้ สภาพคล่องถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของกิจการเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัญหาการขาดสภาพคล่อง จนไม่สามารถชำระหนี้ระยะสั้นได้ถือเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้กิจการจำนวนมากต้องประสบกับปัญหา

ทางการเงินและล้มละลาย (สุภเจตน์ จันทรสาส์น และธัญกร จันทรสาส์น, 2565)

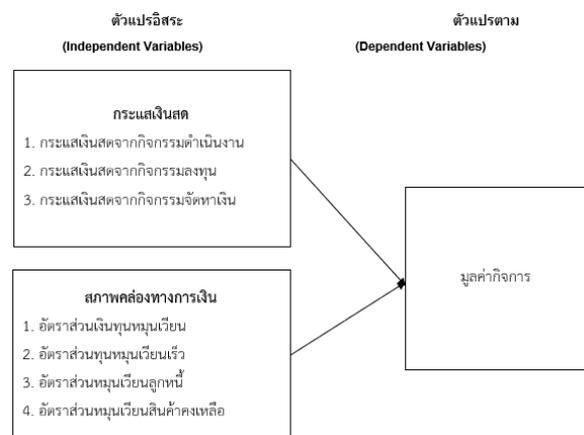
จากการศึกษาเบื้องต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา อิทธิพลของกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 เนื่องจากอัตราส่วนทางการเงินที่เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สุขภาพทางการเงินของกิจการ แต่ไม่สามารถสะท้อนมูลค่ากิจการได้อย่างครบถ้วน เพื่อให้ได้การประเมินมูลค่ากิจการที่ถูกต้องและครอบคลุม กระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินจึงมีความจำเป็น เพราะผลกำไรที่กิจการได้รับอาจเป็นรายการคงค้างที่ไม่ก่อให้เกิดเงินสด เช่น ลูกหนี้ อาจเป็นสินทรัพย์ แต่ถ้าวินิจฉัยไม่ได้ ก็อาจจะเป็นหนี้เสีย หรือรายได้ค้างรับ และหากไม่ได้รับจริง ก็ต้องตัดออกจากบัญชีไปไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ กระแสเงินสดเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงความสามารถในการทำกำไร การดำเนินงาน การจัดการหนี้สิน และการลงทุนของกิจการ การวิเคราะห์กระแสเงินสดช่วยให้เข้าใจมูลค่าที่แท้จริงของกิจการและช่วยในการตัดสินใจทางการเงินที่สำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงินช่วยให้ทราบว่าการกิจการมีความสามารถในการจัดการกับหนี้สินระยะสั้นและรักษาความต่อเนื่องในการดำเนินงานได้ดีแค่ไหน ดังนั้นจึงเล็งเห็นความจำเป็นของเงินสดในกิจการกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของกระแสเงินสดต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ที่ศึกษาอิทธิพลของกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564-2566 รวมระยะเวลา 3 ปี จำนวน 58 บริษัท คิดเป็น 174 ตัวอย่าง โดยศึกษาบริษัทที่มีรอบระยะเวลาบัญชี 12 เดือน และมีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคมของแต่ละปี อย่างสม่ำเสมอที่นำมาใช้ในการเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากฐานข้อมูลออนไลน์ SETSMART และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) งบการเงิน และเป็นบริษัทที่อยู่ในกลุ่ม SET 100 แต่ไม่รวมกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินและบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ กระแสเงินสด ประกอบด้วย 1) กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (CFO) 2) กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน (CFI) และ 3) กระแสเงินสดจาก

กิจกรรมจัดหาเงิน (CFF) และ สภาพคล่องทางการเงิน ประกอบด้วย 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) 2) อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) 3) อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ (ART) และ 4) อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (IT)

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ มูลค่ากิจการ ที่วัดโดยใช้ Tobin's Q ตามแนวทางของ Chung and Pruitt (1994) เพื่อวัดมูลค่ากิจการ (Firm value) และสะท้อนให้เห็นถึงผลการดำเนินงานด้านมูลค่าตลาดที่เกิดขึ้นขององค์กร เพื่อใช้ในการประเมินมูลค่าขององค์กร และเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าขององค์กรที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงในช่วงเวลาที่ต้องการศึกษา

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ประกอบด้วย ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation analysis) ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) เป็นวิธีที่ใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือชุดข้อมูล 2 ชุด โดยที่ตัวแปรที่นำมาศึกษานั้นต้องอยู่ในรูปอัตราส่วน ซึ่งถ้าหากค่าที่ได้ออกมาเป็นค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงว่าความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับที่สูง แต่ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ และค่า VIF ไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรแต่ละตัวไม่มีความเป็นเส้นตรงร่วมกันอย่างมาก (Multicollinearity) หรือไม่มีความซ้ำซ้อนกันในการวัด โดยค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้องต่ำกว่า 0.8 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลไม่มีปัญหาที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองในระดับสูง (Multicollinearity) ที่จะส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบสมการถดถอยพหุคูณ

3.3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยเรื่องอิทธิพลกระแส

เงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่าของกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100

ผลการวิจัย

1. การศึกษาอิทธิพลของกระแสเงินสดต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 มีผลการศึกษาดังนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด (Minimum)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
CFO	-14.40	46.91	8.47	8.21
CFI	-24.40	12.91	-4.99	5.78
CFF	-29.43	18.78	-3.48	7.08
CR	0.09	5.50	1.72	1.05
QR	0.06	4.39	0.93	0.82
ART	1.00	774.98	55.38	134.63
IT	0.00	95.45	15.73	20.16
Tobin's Q	0.61	11.78	2.24	2.06

จากตาราง 1 พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (CFO) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -14.40 ค่าสูงสุดเท่ากับ 46.91 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.21 กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน (CFI) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -24.40 ค่าสูงสุดเท่ากับ 12.91 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.78 กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน (CFF) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -29.43 ค่าสูงสุดเท่ากับ 18.78 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ -3.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.08 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.09 ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.50 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.06 ค่าสูงสุดเท่ากับ 4.39 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ (ART) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 1.00 ค่าสูงสุดเท่ากับ 774.98 ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 55.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 134.63 อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (IT) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 ค่าสูงสุดเท่ากับ 95.45 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.16 และ

มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.61 ค่าสูงสุดเท่ากับ 11.78 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

	Tobin's Q	CFO	CFI	CFF	CR	QR	ART	IT	VIF
Tobin's Q	1								
CFO	-0.365**	1							4.103
CFI	-0.062	-0.380**	1						2.209
CFF	-0.258**	-0.700**	-0.174*	1					3.774
CR	0.195*	0.251**	-0.062	-0.284**	1				3.129
QR	0.235**	0.465**	-0.247**	-0.377**	0.708**	1			3.604
ART	-0.139	-0.125	0.221**	-0.016	0.224**	-0.205**	1		1.489
IT	0.034	0.016	-0.096	0.124	-0.210**	0.063	-0.182*	1	1.197

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของตัวแปรอิสระแต่ละคู่ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.016 - 0.708 ซึ่งค่า r มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งน้อยกว่า 0.80 แสดงให้เห็นว่า ไม่เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง ดังนั้นไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และเมื่อวิเคราะห์ค่า Variance inflation factor (VIF) ก็พบว่า มีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.197 – 4.103 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระคู่หนึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

2. การศึกษาอิทธิพลของสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 มีผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของอิทธิพลของกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	β	SE	STD.Coeff	t	sig
(Constant)	1.114	0.359		3.103	.002
CFO	0.129	0.036	0.513	3.620*	.000
CFI	0.068	0.037	0.191	1.838	.068
CFF	0.044	0.040	0.151	1.108	.270
CR	0.533	0.246	0.271	2.169*	.032
QR	-.340	0.334	-0.135	-1.018	.310
ART	-.003	0.001	-0.193	-2.256*	.025
IT	0.006	0.008	0.056	0.730	.466

ค่าสำคัญทางสถิติ R = 0.432 R² = 0.187
ค่า Adjusted R Square = 0.152

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ H1 กระแสเงินสดมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการทดสอบได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ H1a กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของ

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 จากผลการทดสอบ พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ H1a

สมมติฐานที่ H1b กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนมีอิทธิพลเชิงลบต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 จากผลการทดสอบ พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน ไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติเท่ากับ .068 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H1b

สมมติฐานที่ H1c กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 จากผลการทดสอบ พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน ไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติเท่ากับ .270 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H1c

สมมติฐานที่ H2 สภาพคล่องทางการเงินมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการทดสอบได้ดังนี้

สมมติฐานที่ H2a อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีอิทธิพลเชิงลบต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 จากผลการทดสอบ พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติเท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H2a

สมมติฐานที่ H2b อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็วมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 จากผลการทดสอบ พบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว ไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติเท่ากับ .310 ซึ่งมากกว่าระดับ

นัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H2b

สมมติฐานที่ H2c อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้มีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 จากผลการทดสอบ พบว่า อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ มีอิทธิพลเชิงลบต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติเท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H2c

สมมติฐานที่ H2d อัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 จากผลการทดสอบ พบว่า อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากมีค่านัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติเท่ากับ .466 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ คือ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ H2d

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 สรุปได้ว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (CFO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ H1a ส่วนอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ H2a และอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ (ART) มีอิทธิพลเชิงลบต่อมูลค่ากิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ H2c นอกจากนี้กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน (CFI) กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน (CFF) อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) และอัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (IT) ไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ H1b, H1c, H2b และ H2d ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า อิทธิพลของกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการมีกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานที่ดีช่วยให้กิจการสามารถชำระหนี้สิน หรือลงทุนในโครงการใหม่ ๆ ช่วยรักษาสภาพคล่องของกิจการได้ดี ซึ่งสามารถส่งผลดีต่อการประเมินมูลค่ากิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาราร์ตัน ทูลไชสง (2561) พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากหากกิจการที่มีกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานหลักมาก และกิจการมีความสามารถในการสร้างส่วนเพิ่มของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมากกว่าความสามารถในการสร้างส่วนเพิ่มของรายการคงค้าง ผู้ลงทุนจะสามารถได้รับผลตอบแทนที่เป็นเงินสดได้มากกว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระวรรณ ศิริพงษ์ และคณะ (2561) ที่พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานเป็นกระแสเงินสดที่ก่อให้เกิดรายได้หลักของกิจการเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจาก กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน มักจะสะท้อนถึงการใช้จ่ายในการซื้อสินทรัพย์ หรือการได้รับเงินจากการขายสินทรัพย์ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสภาพคล่องและความสามารถในการลงทุนต่อไป

แต่การลงทุนเหล่านี้อาจไม่เห็นผลในระยะสั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระวรรณ ศิริพงษ์ และคณะ (2561) ที่ศึกษาอิทธิพลของกระแสเงินสดต่อระดับความสามารถในการทำกำไร และมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนไม่มีอิทธิพลต่อระดับมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด และกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินไม่มี

อิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทุนของกิจการ เช่น การออกหุ้นใหม่ การกู้ยืมเงิน หรือการชำระหนี้ ซึ่งสามารถมีผลกระทบต่อความเสี่ยงและต้นทุนของกิจการ จึงทำให้ไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนยา ยังประเสริฐ (2566) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินกับผลตอบแทนจากการดำเนินงานและมูลค่าหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินไม่มีอิทธิพลต่อสินทรัพย์สุทธิต่อหุ้นสามัญและกำไรในอนาคตต่อหุ้นสามัญ

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เนื่องจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนแสดงถึงความสามารถของกิจการในการจัดการทรัพยากรทางการเงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานประจำวัน เมื่อมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมากกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน หมายความว่ากิจการสามารถจัดการหนี้สินระยะสั้นได้ดี และมีสภาพคล่องเพียงพอในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งช่วยเสริมความมั่นคงทางการเงินและมูลค่ากิจการ

นักลงทุนมักมองหากิจการที่มีสภาพคล่องดีและสามารถจัดการเงินทุนหมุนเวียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจส่งผลให้มูลค่าหุ้นและมูลค่ากิจการเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์วรรณ หอมกลิ่น (2563) ที่ได้ศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น หากอัตราส่วนนี้มีค่าสูงจะยิ่งแสดงให้เห็นถึงสภาพคล่องที่ดีของกิจการ จะส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้นมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดี และงานวิจัยของ อัครวิณี เทพสวัสดิ์ (2562)

ที่พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เนื่องจากเงินทุนหมุนเวียนมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมาก กิจกรรมบริหารสัดส่วนเงินทุนหมุนเวียนให้สอดคล้องกับการทำกำไรและความเสี่ยงที่เกิดขึ้น รวมถึงความสามารถในการจัดสรรเงินทุนหมุนเวียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และให้ความสำคัญกับการพิจารณาทั้งด้านความเสี่ยงและผลกำไรหรือผลตอบแทนของกิจการควบคู่ไปด้วย อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้มีอิทธิพลเชิงลบต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เนื่องจากหากบริษัทมีอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ต่ำ แปลว่าการเก็บเงินจากลูกหนี้ช้า ซึ่งอาจทำให้กระแสเงินสดของบริษัทไม่เพียงพอในการดำเนินกิจการและการลงทุนในอนาคต ผลกระทบนี้อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้และการลงทุน แสดงถึงการจัดการที่ไม่ดีในการเก็บเงินจากลูกหนี้ หมายความว่ากิจการมีปัญหาในการจัดการด้านการเงินและอาจต้องลงทุนในทรัพยากรเพิ่มขึ้นเพื่อจัดการกับปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศดาว แซ่ด่าน (2563) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ พบว่า อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของกิจการ เพื่อตอบสนองสิ่งที่นักลงทุนหรือเจ้าหนี้คาดหวังได้ และงานวิจัยของ แก้วมณี อุทธิรัมย์ (2556) พบว่า อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกันกับผลตอบแทนที่คาดหวังของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี เนื่องจากนักลงทุนอาจไม่นำอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้ มาเป็นปัจจัยหลักในการพิจารณาตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่นำลงทุน

อัตราส่วนหมุนเวียนเร็วไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากอัตราส่วนหมุนเวียนเร็วเป็นตัวชี้วัดสภาพคล่องทั่วไป ไม่นับสินค้าน้ำคงคลัง ซึ่งอาจมี

ความเสี่ยงในเรื่องของสภาพคล่องหรือความสามารถในการเปลี่ยนสินค้าน้ำคงคลังเป็นเงินสดได้ยาก ดังนั้นอัตราส่วนนี้ช่วยให้เห็นภาพชัดเจนเกี่ยวกับความสามารถของกิจการในการจัดการหนี้สินระยะสั้น จึงทำให้ไม่มีผลต่อมูลค่ากิจการในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา อึ้งทองหล่อ และประเวศ เพ็ญวุฒิกุล (2566) ที่ศึกษาสภาพคล่องทางการเงินต่อความสามารถในการทำกำไรของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนหมุนเวียนเร็วไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพติญา มณีบุตร (2563) ที่ศึกษาเรื่องผลกระทบของอัตราส่วนสภาพคล่องที่มีต่อผลตอบแทนจากการลงทุนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนหมุนเวียนเร็วไม่ส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุน เนื่องจากอาจเป็นเพราะอัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงินเป็นอัตราส่วนที่วัดถึงผลระยะสั้นของกิจการจึงทำให้ไม่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรที่เป็นผลการดำเนินงานระยะยาว และอัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าน้ำคงเหลือไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากอัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าน้ำคงเหลืออาจบ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการจัดการสินค้าน้ำคงเหลือ แต่ไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการ บริษัทที่มีสินค้าน้ำคงเหลือหมุนเวียนเร็วอาจมีข้อดีในด้านการลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บและลดความเสี่ยงของสินค้าน้ำคงเหลือเก่า และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิโชค แซ่หาน (2563) ได้ศึกษาอิทธิพลของการบริหารสินทรัพย์ต่อราคาตลาดของหุ้นกรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 พบว่า อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าน้ำคงเหลือไม่มีความสัมพันธ์กับราคาต่อมูลค่าหุ้นทางบัญชี เนื่องจากอาจเป็นไปได้ว่า การที่กิจการมีอัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าน้ำคงเหลือที่ดีหรือไม่ดีนั้น ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อมูลค่าทางบัญชีของกิจการ หรืออาจเป็นเพราะกลุ่ม SET ประกอบด้วยหลายอุตสาหกรรมจึงไม่ได้สะท้อนถึงมูลค่าที่แท้จริงของราคาต่อมูลค่าทางบัญชีของกิจการ หรืออาจเป็นเพราะสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในขณะนั้น หรือช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

งานวิจัยนี้ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ในด้านการบริหารจัดการวางแผนธุรกิจ โดยเน้นการประยุกต์ใช้แนวคิดของกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 พบว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 ซึ่งเป็นการมองว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดของกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินต่อมูลค่ากิจการเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการศึกษา งานวิจัยได้พัฒนาและนำเสนอวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงินมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 สรุปได้ว่า กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (CFO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการที่เป็นเครื่องมือใหม่ในการระบุลำดับความสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ ในการบริหารวางแผนธุรกิจ การวิจัยยังเน้นให้เห็นถึงการมีหลักการบริหารจัดการธุรกิจที่หลากหลาย องค์ความรู้ใหม่นี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่น ๆ ของการบริหารจัดการวางแผนธุรกิจ ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันสำคัญในการพัฒนามูลค่ากิจการของผู้ประกอบการอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรนำผลการวิจัยมาใช้ในการกำหนดนโยบายการบริหารงานจัดการรวมทั้งการวางแผนธุรกิจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างเหมาะสมและเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการตัดสินใจวางแผนการบริหารธุรกิจเพื่อเป็นประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 จากผลการศึกษาวิจัยจะช่วยสนับสนุนให้ผู้ใช้งบการเงิน รวมถึงนักลงทุน นำไปใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตามข้อมูลที่ปรากฏในงบการเงินรวมถึงผลการวิจัยเป็นการนำข้อมูลจากในอดีตมาทำการวิเคราะห์ ดังนั้นใช้งบการเงินรวมถึงนัก

ลงทุน ควรที่จะติดตามงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในทุกไตรมาสเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและเพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ได้จำกัดช่วงเวลาจากปี พ.ศ. 2564 ถึงปี พ.ศ. 2566 เท่านั้นผู้ที่ให้นำผลการวิจัยเหล่านี้ไปเพิ่มเติมหรือต่อยอดความรู้จากการวิจัยนี้ ควรที่จะขยายขอบเขตของการศึกษาทั้งในด้านกลุ่มศึกษาและข้อมูลในงบการเงิน ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลงบการเงินอย่างน้อยย้อนหลัง 5 ปีขึ้นไป เพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 ผู้วิจัยใช้ตัววัดในส่วนที่เป็นกระแสเงินสดและสภาพคล่องทางการเงิน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป อาจจะใช้ตัววัดในด้านอื่น ๆ ในการทำงานศึกษา เช่น อัตราวัดความสามารถในการชำระหนี้ อัตราวัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ เป็นต้น ดังนั้นในงานวิจัยต่อควรที่จะนำตัววัดอัตราส่วนเหล่านี้มารวมศึกษาวิจัย เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมองค์ประกอบของรายงานทางการเงินมากขึ้นกว่าเดิม

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา เสกตระกูล. (2556). *การวิเคราะห์งบการเงินธนาคารพาณิชย์ไทย*. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- กฤษฎา อึ้งทองหล่อ และ ประเวศ เพ็ญวิฑูกุล. (2566). ความสามารถในการชำระหนี้ การวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน และความสามารถรับผิดชอบต่อสังคม ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง. *วารสารวิชาการจัดการปริทัศน์*, 25(2), 80-91.
- แก้วมณี อุทธิรัมย์. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงิน กับผลตอบแทนที่คาดหวังของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ], มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2567). *คู่มือ (Manual Guides)*. <https://shorturl.asia/QhCnV>
- ทัศนดาว แซ่ด่าน. (2563). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต], มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิพติญา มณีบุตร. (2563). *ผลกระทบของอัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนสินทรัพย์และอัตราส่วนหนี้สินที่มีผลต่อผลตอบแทนการลงทุนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. [ปริญญาบัตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต], มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ทิพย์วรรณ หอมกลิ่น. (2563). *อัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต], มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธารารัตน์ ทูลไชสง. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างราคาตามบัญชี กำไรจากการดำเนินงาน กำไรสุทธิ กระแสเงินสดจากเงินปันผล และกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. *วารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 3(1), 73-90.
- วีระวรรณ ศิริพงษ์, กมลรัตน์ สฤษฏีไพร์พันธุ์ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2561). *อิทธิพลของกระแสเงินสดต่อความสามารถในการทำกำไรและมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด กรณีศึกษาตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ*. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(2), 111-120.
- ศรันยา ยังประเสริฐ. (2566). *ความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดที่มีต่อผลตอบแทนจากการดำเนินงานและมูลค่าหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม* อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง. *วารสารวิทยาการการจัดการปริทัศน์*, 25(2), 92-105.
- ศุภเจตน์ จันท์สาส์น และฉันทกร จันท์สาส์น, (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพคล่องและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจโรงแรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 14(2), 57-73.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2567). *คู่มืออธิบายมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่องงบกระแสเงินสด*. <https://acpro-std.tf.ac.or.th>
- สิทธิโชค แซ่หาน. (2563). *อิทธิพลของการบริหารสินทรัพย์ต่อราคาตลาดของหุ้น: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบัตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต], มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น. (2559). *การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน: แนวทางและกรณีศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัศวิน เทพสวัสดิ์. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบัตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต], มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- Chung, K.H. & Pruitt, S.W. (1994) A Simple Approximation of Tobin's q . *Financial Management*, 23, 70-74. <https://doi.org/10.2307/3665623>.